

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก เป็นการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก และ 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและวิธีการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทยผ่านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง โดยได้ศึกษาวิจัย 22 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดครอบครัว ศาสนา สถานภาพ ปัญหาทางอบายมุข ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านความท้าทาย ปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านความกลัว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะประเภทของการวิจัย คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีพฤติกรรมค้ายาเสพติด โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973) ได้จำนวน 132 คน จากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจนครบตามจำนวนทั้งหมด

132 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด สถิติที่ใช้คือ Multinomial Logistic Regression Analysis โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interviews) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนละ 5 คน รวม 15 คน ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกมาจากกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณด้วยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและวิธีการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทยผ่านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดครอบครัว ศาสนา สถานภาพ ปัญหาทางอบายมุข ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านความท้าทาย ปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านความกลัว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้ต้องขังคดี พระราชบัญญัติยาเสพติดที่มีพฤติกรรมการค้ายาเสพติด โดยเป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้งและถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางตาก ตามหมายศาล ในจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 197 คน แบ่งเป็นผู้ต้องขังชาย จำนวน 171 คน และผู้ต้องขังหญิง จำนวน 26 คน (จากฐานข้อมูลเรือนจำกลางตาก ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2556)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Samples) ได้แก่ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง และถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางตาก ซึ่งได้มาโดยวิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727) เนื่องจากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้

131.99 คน เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนเต็ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงปัดให้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 132 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 แบบตามประเภทของการวิจัย คือ แบบสอบถาม สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณและแบบสัมภาษณ์ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire)

1.1 ประเภทของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิด และปลายเปิด

1.2 ส่วนประกอบของข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ในการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ในการเก็บรวบรวมจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด ได้แก่ ปัจจัยด้านความต้องการการยอมรับ ปัจจัยด้านสภาพทางจิตใจ ปัจจัยด้านสภาพปัญหาทางอารมณ์ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านความท้าทาย ปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านความกลัว

ส่วนที่ 3 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นผู้ค้ายาเสพติด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อสอบถามความคิดเห็นรวมถึงวิธีการสกัดกั้นยาเสพติด ไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทยผ่านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview Form)

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่สร้างขึ้น จากการทบทวนหลักการแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของการวิจัยทั่วไปของการสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อเรื่องวิจัย ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์ วัน เวลา สถานที่สัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์จะกรอกไว้ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของลักษณะโดยทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เท่าที่จำเป็น ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด ว่ามีวิธีการในการค้ายาเสพติดอย่างไร

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนของคำถามและเนื้อหาที่วางที่ใช้บันทึกการสัมภาษณ์ซึ่งมีข้อคำถาม เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เป็นเงื่อนไขนำไปสู่วิธีสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทย ผ่านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จัดเป็นหมวดหมู่ และตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและบันทึกคะแนนแต่ละข้อลงในแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัย สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง สถิติที่ใช้คือ Multinomial Logistic Regression Analysis โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

2.1 บรรยายข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interviews) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้งกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดครอบครัว ศาสนา สถานภาพ

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง รวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นเงื่อนไขไปสู่การสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทย ผ่านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง หลังจากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการบรรยายพรรณนาความ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก” สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถอธิบายลักษณะต่างๆได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวน 132 คน ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 80.30 ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขัง อายุ 33-45 ปี มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 ด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช. จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 32.58 ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58 ด้านรายได้ พบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อย คือ 1-8,000 บาท มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 65.15 ด้านหนี้สิน พบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่มีหนี้สิน คือ 0 บาท มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 50.76 ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีสมาชิกในครัวเรือน 4-8 คน มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 56.82 ด้านขนาดครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดครอบครัวเด็วมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 53.79 ด้านศาสนา ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 62.88 ด้านสถานภาพพบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก โดยรวม พบว่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีจำนวน 8 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า เพศชายจะเลือกเป็นผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ารายสำคัญ เมื่อเทียบกับผู้ค้าเลียงยาเสพติดแล้วน้อยกว่าเพศหญิง โดยเพศชายจะเลือกเป็นผู้ค้ารายย่อยน้อยกว่าผู้ค้าเลียง 4.37 เท่าของเพศหญิง สำหรับเพศชายที่จะเลือกเป็นผู้ค้ารายสำคัญเมื่อเทียบกับผู้ค้าเลียงยาเสพติดแล้วเป็น 7.76 เท่าของเพศหญิง 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสำหรับผู้ค้ารายย่อยมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดและเมื่อเทียบกับผู้ค้าเลียงยาเสพติดแล้วเป็น 5.764 เท่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. สำหรับผู้ค้ารายย่อย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดเมื่อเทียบกับผู้ค้าเลียงยาเสพติดเป็น 7.696 เท่าของผู้ค้ารายย่อยและเมื่อเทียบกับผู้ค้าเลียงยาเสพติดแล้วเป็น 6.475 เท่าของผู้ค้ารายสำคัญ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพรับจ้างสำหรับผู้ค้ารายย่อย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด และเมื่อ

เทียบกับผู้ล่าเหยียดยาเสพติดแล้วมากเป็น 4.828 เท่า และผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดเมื่อเทียบกับผู้ล่าเหยียดยาเสพติดแล้วมากเป็น 6.171 เท่า สำหรับผู้ค้ารายสำคัญ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดสำหรับผู้มีอาชีพรับจ้างและเมื่อเทียบกับผู้ล่าเหยียดยาเสพติดแล้วมากเป็น 2.219 เท่า 4) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านขนาดครอบครัว พบว่าตัวแปรขนาดครอบครัว มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อ ค่า Sig. เท่ากับ 0.049 และ 0.028 สำหรับการเป็นผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ารายสำคัญ ตามลำดับ นั่นคือ ตัวแปรขนาดครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด 5) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ พบว่า ตัวแปรสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดด้านการเป็นผู้ค้ารายสำคัญ 6) ปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดส่วนใหญ่มาจากบิดา มารดาหย่าร้างกันเพราะต้องการเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวเพราะหย่าร้างกับคู่สมรส และมาจากบิดา มารดาบางคนเสียชีวิต 7) ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย พบว่า บางคนของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอัตราโทษทางกฎหมายเบาหรือไม่รู้ถึงบทลงโทษทางกฎหมายบางคนคิดว่ารู้โทษทัณฑ์ทางกฎหมายแต่สามารถเคลียร์ได้หากถูกจับกุม และ 8) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ พบว่า ต้องการเงินมาเอาใจคู่รักของตนจึงค้ายาเสพติดเพราะมีคนที่ชอบพอหลายคนต้องเลี้ยงดูและเพราะหาเงินทุนเพื่อการศึกษาของบุตร

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้งเรือนจำกลางตาก ถึงวิธีสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทย โดยผ่านทางชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้งเรือนจำกลางตาก ถึงวิธีสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศไทย โดยผ่านทางชาวไทยภูเขาเผ่าม้งพบว่า ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้ ควรมีการให้ความช่วยเหลือด้านอาชีพแก่ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งให้มีงานทำจะได้ไม่ค้ายาเสพติด 13 คน ควรให้การศึกษาศึกษา 7 คน ควรมีการตั้งด่านทุกจุด โดยเฉพาะแถบชายแดนระหว่างประเทศ 6 คน ควรมีการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ในเขตชุมชนให้มีความเข้มงวดกว่านี้ 5 คน ควรจัดการอบรมความรู้เรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย 5 คนควรจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐไปให้ความรู้เรื่องโทษภัยของยาเสพติด 5 คน ช่วยกันแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่รับสินบน 4 คน ปรารบปรามผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามชายแดน 3 คน ควรส่งเสริมความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงแบบยั่งยืนแก่ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง 2 คน ทำให้ผู้เสพยาเสพติดเลิกเสพยาให้ได้ 2 คน ช่วยกันแจ้งเบาะแสให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือฝ่ายปกครอง 2 คน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก ที่ได้จากเครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีประเด็นที่น่าสนใจพอที่จะนำมาอภิปราย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. อภิปรายผลเชิงปริมาณ

สมมติฐาน ปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ หนี้สิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดครอบครัว ศาสนา สถานภาพ ปัจจัยด้านความต้องการการยอมรับ ปัจจัยด้านสภาพจิตใจ ปัจจัยด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านความท้าทาย ปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านความกลัว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติด ได้แก่ ผู้ค้ารายย่อย ผู้ค้ารายสำคัญ และผู้ล่าเหยี่ยวยาเสพติด

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก มีจำนวน 8 ปัจจัย คือ ได้แก่

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ
- 4) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านขนาดครอบครัว 5) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ 6) ปัจจัยด้านปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว 7) ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย และ 8) ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ

1. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งบุคคลที่มีเพศที่แตกต่างกันย่อมจะมีพฤติกรรมการค้ายาเสพติดที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากการมีความรู้สึกและประสบการณ์ แตกต่างกันอย่างชัดเจนกับงานวิจัยของ วิทยา เจริญธรรมที่พบว่าเพศหญิงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ค้ารายย่อยมีการรับจ้างขนย้ายและล่าเหยี่ยว โดยอาศัยลักษณะทางกายภาพของเพศหญิงที่มีความซบซึ้ง

2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งบุคคลที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันย่อมจะมีความรู้ ประสบการณ์ และกระบวนการทางความคิดอันจะส่งผลให้พฤติกรรมของ

บุคคลแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ บลูม (Bloom, 1998 ; อ้างถึงใน นกมล บำรุงกิจ, 2544 : 14-15) และ สุรพล พยอมแย้ม (2545 : 25-26) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบด้านความรู้ และ ด้านการคิดจะส่งผลต่อพฤติกรรมด้านการแสดงออกของบุคคล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วันชัย พรหม โชติ. (2546 : บทคัดย่อ) และสมศักดิ์ ไปปัญญะภกุล. (2545 : 16) ที่ได้พบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง และสาเหตุที่ทำให้มี การกระทำผิดในด้านการค้ายาเสพติด คือ การมีการศึกษาดำ

3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภา ชปิลมันน์ (2537 : 7-9) ที่พบว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการก่ออาชญากรรมอันได้แก่อาชีพความคล้ายคลึงหรือ แตกต่างกันของผู้ประกอบอาชญากรรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มบุคคลที่ไม่มีอาชีพที่มั่นคง ย่อมจะรู้สึกขาดความมั่นคงในการดำรงชีวิตประกอบมีรายได้จากการประกอบอาชีพไม่ เพียงพอ ดังนั้น กลุ่มบุคคลที่ไม่มีอาชีพที่มั่นคงจึงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมค้ายาเสพติด มากกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอาชีพมั่นคง

4. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านขนาดครอบครัว มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ โดยสภาพความเป็นอยู่ของชาวไทยภูเขา เผ่าม้งนั้น โดยทั่วไปมักอาศัยอยู่รวมกันเป็นครอบครัวขยาย กล่าวคือ มีปู่ ย่า บิดา มารดา บุตร และหลานอยู่ในชายคาเดียวกัน ทำกิจกรรมร่วมกันไม่ว่าการประกอบอาชีพ หรือการ รับประทานอาหารในแต่ละมื้อก็จะร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว เมื่อครอบครัวยังมีประชากรมาก การ ใช้จ่ายต่างๆก็ยิ่งมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังนั้น การกระทำผิดของผู้ต้องขังชาวไทยภูเขา เผ่าม้งนั้น เป็นสิ่งที่เข้าใจกันดีว่ามีสาเหตุเกี่ยวเนื่องด้วยสภาพของความเสียเปรียบทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากร ซึ่งมักจะเห็นได้ว่าผู้กระทำความผิดที่เป็นชาวไทยภูเขานั้น ส่วนใหญ่ จะมีภาระต้องเลี้ยงดูครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย พรหม โชติ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาเผ่าม้งต้องการมีรายได้อันมาช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าเหตุผลอื่น

5. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ นั่นคือ ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งนับแต่อดีตมาถนัดนิยมน สมรสตั้งแต่อายุยังน้อยเพื่อจะได้มีคนมาช่วยทำมาหากิน โดยเฉพาะแต่เดิมมาชาวไทยภูเขา เผ่าม้งมักประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแรงงานจำนวนมาก

นอกจากนั้นการสมรสยังเป็นการสืบเชื้อสายของวงศ์ตระกูลอีกด้วย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วชาวไทยภูเขาเผ่าม้งมักชอบเด็กที่เป็นผู้ชาย เพื่อเป็นการสืบสายวงศ์ตระกูลต่อไป การมีบุตรตั้งแต่อายุน้อย ส่งผลให้ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งมีบุตรมาก เมื่อภาระการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจึงมีชาวไทยภูเขาเผ่าม้งบางส่วนหันไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการเป็นผู้ค้า หรือผู้ล่าเหยื่อซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทัศน์ พุ่มพันธ์ม่วง (2542 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ผู้ค้ายาเสพติดมีสถานภาพทางครอบครัวร้ายแรงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.70 และ พีรศักดิ์ วงศ์นเวทย์ (2554 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ผู้ค้ายาเสพติดมีสถานภาพโสด

6. ปัจจัยด้านปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กล่าวคือ สภาพโดยทั่วไปของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งแล้ว มักประสบกับแรงกดดันทางครอบครัวเพราะบิดา มารดาหย่าร้างกันต้องการเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวกับคู่สมรสหย่าร้างกัน บิดา มารดาเสียชีวิต สิ่งเหล่านี้สร้างแรงกดดันทำให้มีการเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางด้านการค้ายาเสพติด สอดคล้องกับทฤษฎีว่าด้วยกลไกของการควบคุมทางสังคม ผู้ตั้งทฤษฎีนี้ได้อธิบายพฤติกรรมของคนที่เราเรียกกฎหมาย และพฤติกรรมของคนที่เป็นเบี่ยงเบน โดยกลไกที่ควบคุมตัวเรามีอยู่ 2 ระบบ (ศิริณา สมนึก, 2547 : 12-13) คือ ระบบควบคุมภายในคือสิ่งที่ทำให้ตัวเราเป็นตัวเอง ระบบควบคุมภายนอกคือสิ่งที่อยู่ภายนอกตัวเราทำให้เรารู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด สถาบันต่างๆ ในสังคมที่คอยให้เพิ่มพูนความรู้

แรงที่ทำให้คนเราเบี่ยงเบน มี 3 ประการ 1) แรงกดดันทางสังคม เช่น ความยากจน การถูกเอารัดเอาเปรียบ 2) แรงดึงดูดทางสังคม เช่น การสูบบุหรี่ การเล่นเกมพนัน และ 3) ความปรารถนาในใจหรือค้นหา เช่น ความต้องการต่างๆ

7. ปัจจัยด้านปัญหาทางกฎหมาย มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กล่าวคือผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้งส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา ไม่มีความรู้ถึงบทลงโทษทางกฎหมายสำหรับผู้กระทำความผิดอาญา เพราะเห็นว่าอัตราโทษทางกฎหมายเบา หรือบางคนรู้โทษทัณฑ์ทางกฎหมายแต่เชื่อว่าเคลียร์ได้ หากถูกจับกุม สอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย พรหมโชติ (2546 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวไว้ว่า ด้านนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของรัฐแม้จะมีความเหมาะสมแต่ก็ไม่ได้ผลดีเพราะผลประโยชน์ระหว่างผู้ค้ากับเจ้าหน้าที่ รวมทั้งมีนักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น สนับสนุนผู้ค้ายาเสพติดทำให้การปราบปรามสำเร็จได้ยาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไข คือ ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง

8. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ มีผลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กล่าวคือผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้งส่วนใหญ่ต้องการเงินมาเอาใจคู่อรัก หรือเพราะมีคนที่ชอบพอหลายคนเพราะวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งนั้น อนุญาตให้ฝ่ายชายหรือสามีมีภรรยาได้หลายคน เมื่อมีภริยามากบุตรก็มากจึงต้องหาเงินทุนเพื่อการศึกษาของบุตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ สดใส อัครมันคงวนิส (2548 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าผู้ค้ายาบ้าส่วนใหญ่สมรสแล้วมีอาชีพรับจ้างรายได้น้อย ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว มีภาระเพิ่มไม่พอเลี้ยงดูครอบครัวจึงต้องหารายได้เพิ่ม และเห็นว่าเป็นอาชีพที่สบายไม่ต้องลงทุนและได้กำไรดีมีเงินใช้จ่ายคล่องมือ

2. อภิปรายผลเชิงคุณภาพ

ผู้ค้ารายย่อย

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก
กลุ่มตัวอย่าง

พบว่า สาเหตุที่ตัดสินใจค้ายาเสพติดด้วยการเป็นผู้ค้ารายย่อยคือ มีฐานะทางครอบครัวที่ยากจน อยากมีเงินเที่ยว ส่งลูกเรียนหนังสือ ต้องการสร้างบ้านใหม่ มีพฤติกรรมค้ายาเสพติดทำโดยการรับมาจากผู้ค้ารายใหญ่ แล้วทำการแบ่งขายให้แก่วัยรุ่นและผู้ใช้แรงงาน ก่อนหน้าที่จะถูกจับกุม ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เพียงเดือนละประมาณ 2,000-7,500 บาท มีสถานภาพ โสด ,สมรส โดยอยู่เป็นครอบครัวขยายมีบิดา มารดาอยู่ร่วมกัน และมีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 3-9 คน มีจำนวนบุตรรวม 1-3 คน การศึกษาจะมีตั้งแต่ไม่ได้รับการศึกษาถึงระดับประถมศึกษา มีชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านและมีบ้านที่พักอาศัยของตนเอง การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในครั้งนี้เป็นครั้งแรก แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางคนเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อนไม่ว่าด้วยการเสพหรือการค้า โดยผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกล่าวว่า หากพ้นโทษออกไปจะไม่เลิกค้ายาเสพติด เพราะไม่มีหนทางทำมาหากิน อยากมีรถขับ แต่บางคนกล่าวว่าหากพ้นโทษออกไปจะไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก เนื่องจากเพราะอยากกลับตัวเป็นคนดีกลัวการติดคุกไม่คุ้มค่ากับการติดคุกและสูญเสียเวลา

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวโดยรวมว่า วิธีการที่สกัดกั้นไม่ให้ยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย โดยผ่านทางชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง คือ ควรมีการแต่งตั้งผู้นำหมู่บ้านที่จะนำชุมชนทำงานด้านความสุจริตในการประกอบอาชีพ เพื่อให้ได้งานมาเป็นอาชีพทดแทนการค้ายาเสพติด สร้างงานให้เกิดขึ้นในชุมชนหรือหมู่บ้านควรจัดให้การอบรมเกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติดและบทลงโทษให้แก่เยาวชนไม่ให้เข้าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าการเสพ หรือจำหน่าย และให้รัฐ

แก้ปัญหาหรือให้ความสนใจในการปราบปรามการค้ายาเสพติดอย่างจริงจังหากภาครัฐแก้ไข ปัญหาความยากจนได้ เชื่อได้ว่าจะแก้ปัญหายาเสพติดได้ หรือสามารถลดการค้ายาเสพติดได้ใน ปริมาณมาก

ผู้ค้ารายสำคัญ

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก กลุ่มตัวอย่าง พบว่า สาเหตุที่ตัดสินใจค้ายาเสพติดด้วยการเป็นผู้ค้ารายสำคัญ คือ ตามเพื่อน โดยมีเพื่อนเป็นผู้ค้ายาเสพติดเยอะ เพราะรายรับไม่เพียงพอกับรายจ่าย อยากรมีเงิน มีพฤติกรรมค้ายาเสพติดทำโดยการนำไปขายให้แก่ลูกค้าที่ต้องการ โดยการรับส่งยาเสพติดทางโทรศัพท์จาก กลุ่มลูกค้า ก่อนหน้าที่จะถูกจับกุม ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพเกษตรกร ค้าขาย และรับจ้าง มี รายได้เพียงเดือนละประมาณ 2,000-18,000 บาท มีสถานภาพโสด ,สมรส โดยอยู่เป็นครอบครัว ขยายมีบิดา มารดาอยู่ร่วมกันและมีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 3-7 คน มีจำนวนบุตรรวม 1-3 คน การศึกษาจะมีตั้งแต่ไม่ได้รับการศึกษาถึงระดับปริญญาตรี มีชุมชนที่อยู่อาศัยเป็น หมู่บ้านและมีบ้านที่พักอาศัยของตนเอง การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในครั้งนี้เป็นครั้งแรก แต่มี กลุ่มตัวอย่างบางคนเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อน ไม่ว่าจะด้วยการเสพหรือการค้า โดยผู้ให้ สัมภาษณ์กล่าวว่าหากพื้นที่ไทยออกไปจะเลิกค้ายาเสพติด เพราะกลัวการติดคุกอยากเป็นคนดี ของสังคม กลัวเอาอนาคตไปทิ้งอยู่กับเรือนจำ เจ็ดแล้วกับการติดคุก อยากใช้ชีวิตร่วมกับภรรยา และบุตร

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวโดยรวมว่า วิธีการที่สกัดกั้นไม่ให้ยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย โดยผ่านทางชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง คือ เป็นที่ยอมรับกันว่าชาวไทยภูเขาเผ่าม้งส่วนใหญ่ มีความ ยากจนเป็นพื้นฐาน ถ้าจะให้ยาเสพติดหมดไปจากชุมชนชาวไทยภูเขา ต้องมีการสนับสนุนหรือ ช่วยเหลือจากทางภาครัฐในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรอย่างจริงจัง เดิมทีชาวไทยภูเขา เผ่าม้ง เป็นชนเผ่าที่มีรายได้น้อยอยู่แล้ว ภาครัฐก็ไม่สนใจในการสนับสนุนการเกษตรและตลาด อย่างจริงจัง ผลผลิตออกมาก็ไม่มีตลาดรองรับ ทำให้เกิดหนี้สินเป็นจำนวนมาก เมื่อมีหนี้สินจึง ต้องค้ายาเสพติดเพราะหาเงินง่าย รัฐต้องสนใจหมู่บ้านชาวไทยภูเขาตามชายแดนให้มาก มี การพัฒนารายได้ให้พอรายจ่าย สร้างอาชีพให้ประชาชนอย่างมั่นคง ให้ความรู้ผู้นำชุมชน และ ร่วมกับชุมชนในการแก้ปัญหาอย่างจริงจังเพียงเท่านี้ประชาชนที่เดือดร้อนก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดแน่นอน

ผู้ล่าเตียงยาเสพติด

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เวียดนามกลางตาก กลุ่มตัวอย่างพบว่า สาเหตุที่ตัดสินใจค้ายาเสพติดด้วยการเป็นผู้ล่าเตียงยาเสพติด คือ มีฐานะยากจน ต้องการนำเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว อยากได้เงินมาเลี้ยงดูภรรยาและบุตรมีพฤติกรรมค้ายาเสพติดโดยไปปรับยาเสพติดที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วลำเลียงเข้าสู่กรุงเทพฯ โดยบรรจุใส่ถังน้ำมันแล้วลำเลียงไปตามคำสั่งนายจ้างทำโดยการรับจ้างขนตามคำสั่งนายจ้างก่อนหน้าที่จะถูกจับกุม ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพเกษตรกรรม อาชีพรับจ้าง มีรายได้เพียงเดือนละประมาณ 3,000-4,000 บาท มีสถานภาพโสด ,สมรส โดยอยู่เป็นครอบครัวขยายมีบิดา มารดาอยู่ร่วมกันและมีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 3-6 คน มีจำนวนบุตรรวม 1-3 คน การศึกษาจะมีตั้งแต่ไม่ได้รับการศึกษาถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านและมีบ้านที่พักอาศัยของตนเอง การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในครั้งนี้เป็นครั้งแรก แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางคนเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อนไม่ว่าด้วยการเสพหรือการค้า โดยผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าหากพื้นที่โทษออกไปจะไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก เนื่องจากขัดแย้งกับการต้องโทษ ทำให้ต้องพลัดพรากจากบุคคลอันเป็นที่รักอย่างยาวนาน และจะเป็นผลเมืองที่ติงของสังคม อยากมีชีวิตที่ปกติสุข ไม่อยากสูญเสียครอบครัวไป อยากอยู่กับภรรยาและบุตรอันเป็นที่รัก

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวโดยรวมว่า วิธีการที่สกัดกั้นไม่ให้ยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทยโดยผ่านทางชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง นั้น โดยปกติแล้วชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก็ไม่ได้ยึดติดกับการค้ายาเสพติด แต่มีปัจจัยหลายอย่างที่ต้องใช้ชีวิต เพื่อให้ครอบครัวอันเป็นที่รักของตนอยู่รอด เช่น เศรษฐกิจไม่ดี ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงก็แพง ไข่ ยา ก็แพง จนเป็นวัฏจักรของการค้ายาเสพติด เป็นเพราะว่าชาวไทยภูเขาเผ่าม้งถูกกีดกันทางสังคม ไม่ได้รับการยอมรับจากชนพื้นราบ ไม่ได้รับเกียรติ ถูกเหยียดหยาม ทำให้ต้องการหาเงินมาหลายๆเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การแก้ไขควรพัฒนาพื้นฐานชีวิตให้มีความเท่าเทียมกัน ส่งเสริมการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นรูปธรรมควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด และบทลงโทษทางกฎหมาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดจากผู้นำในครอบครัวถูกจับกุมดำเนินคดี รวมทั้งภาครัฐไม่เข้าไปดูแลสนับสนุนอาชีพ ชุมชนชาวชนบทไม่มีเงินเดือน ต้องตรากตรำทำงานด้วยน้ำพักน้ำแรง แต่ผลตอบแทนคือหนี้สินจากการกู้ยืม ทำให้ตัดสินใจค้ายาเสพติด หากจะสกัดกั้นยาเสพติดต้องให้อาชีพที่มั่นคงแก่ชุมชนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขังชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เรือนจำกลางตาก ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะบางประการอันอาจเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.1 ควรมีการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ในเขตชุมชนให้มีความเข้มงวดกว่านี้
- 1.2 ควรมีการตั้งด่านทุกจุด โดยเฉพาะแถบชายแดนระหว่างประเทศ
- 1.3 ควรมีการให้ความช่วยเหลือด้านอาชีพแก่ชาวไทยภูเขาเผ่าม้งให้มีงานทำ

จะได้ไม่ค้ายาเสพติด

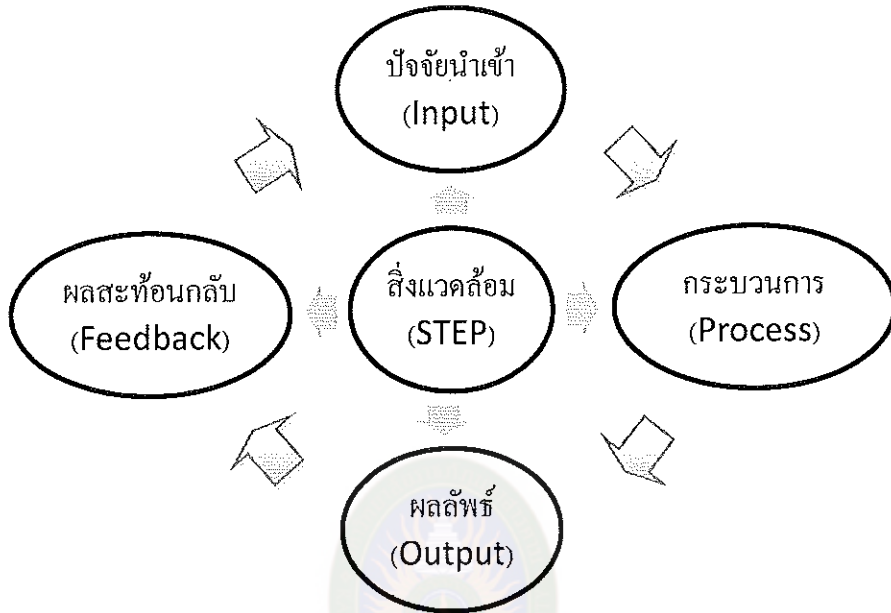
- 1.4 ควรให้การศึกษ
- 1.5 ควรส่งเสริมความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงแบบยั่งยืนแก่ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง
- 1.6 ควรจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไปให้ความรู้เรื่องโทษภัยของยาเสพติด
- 1.7 ควรจัดการอบรมความรู้เรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย
- 1.8 ทำให้ผู้เสพยาเสพติดเลิกเสพยาให้ได้
- 1.9 ช่วยกันแจ้งเบาะแสให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือฝ่ายปกครอง
- 1.10 ช่วยกันแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่รับสินบน
- 1.11 ปรามปรามผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามชายแดน

ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวสามารถอธิบายได้ ดังนี้

เนื่องด้วย สภาพแวดล้อม (Environment) จะประกอบไปด้วย สังคม (Social)

เทคโนโลยี (Technology) เศรษฐกิจ (Economic) และการเมือง (Politic) หรือเรียกสั้นๆว่า STEP ปัจจัยสี่เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นพื้นใดของโลกที่มีมนุษย์อยู่มีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ และมีทั้งสถานการณ์ที่ควบคุมได้และไม่ได้ ย่อมเกิดผลกระทบในรูปแบบปัญหาต่างๆ สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเฉพาะในส่วนของอาชญากรรมปัญหาเสพติดที่เกิดโดยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งที่เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางตาก โดยทั้งหมดเกิดขึ้นจากผลโดยตรงและโดยอ้อมจากปัจจัยสภาพแวดล้อมเหล่านี้ เช่น ความไม่มีระเบียบของสังคม หรือชนกลุ่มน้อยขาดความเสมอภาคในการใช้สิทธิบริการต่างๆของรัฐ เทคโนโลยีล้ำหน้าโดยขาดจิตสำนึกในการนำไปใช้ประโยชน์ เศรษฐกิจตกต่ำ สินค้าอุปโภคบริโภคราคาแพง แต่ประชาชนขาดรายได้ หรือรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย การเมืองวุ่นวายทำให้นโยบายที่ออกโดยรัฐไม่สามารถเห็นผลได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ก็จะผลักดันให้มีประชาชนชาวไทยภูเขา

เผ่ามั่งบางส่วนเบี่ยงเบนพฤติกรรมเพื่อหาปัจจัยต่างๆ เช่น เงินทอง ทรัพย์สิน เป็นต้น มาสนองความต้องการของตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งก็คือการประกอบอาชญากรรม นั่นเอง ดังนั้นจึงสามารถสร้างรูปแบบ (Model) ในการจัดการได้ดังนี้

แผนภาพที่ 12 แผนภูมิการนำผลการวิจัยไปใช้

จากแผนภาพที่ 11 อธิบายได้ว่า อาชญากรรมเกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบไปด้วย สังคม (Social) เทคโนโลยี (Technology) เศรษฐกิจ (Economic) และการเมือง (Politic) หรือเรียกสั้นๆ ว่า STEP โดย Input จะประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ การศึกษา อาชีพ ขนาดครอบครัว และสถานภาพ ปัจจัยด้านแรงกดดันทางครอบครัว ปัจจัยปัญหาทางกฎหมาย และปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมร้ายแรงได้ สิ่งเหล่านี้สามารถแก้ไขได้ด้วย Process หรือ กระบวนการ โดยอาศัยข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้เสนอแก่ผู้วิจัยซึ่งก็คือ ข้อ 1-11 ที่เสนอแนะไว้ข้างต้น ซึ่งเมื่อรัฐให้ความสำคัญกับการจัดการเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างให้มาอย่างจริงจัง ผลลัพธ์ที่ได้ หรือ Output คือ ยาเสพติดจะค่อย ๆ ลดลง

ผลสะท้อนกลับที่ได้ หรือ Feedback คือ ยาเสพติดจะลดลงหรือไม่ หากแต่ทั้งนี้ สิ่งแวดล้อม STEP ก็จะสามารถส่งผลโดยตรงต่อ Input ,Process และ Output อยู่ในตัวอันเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเบี่ยงเบน ดังนั้น ปัญหาอาชญากรรมจะยับยั้งได้มากน้อย

เพียงไร อยู่ที่สิ่งแวดล้อม หรือ STEP จึงต้องอาศัยความร่วมมืออย่างจริงจังทั้งจากภาครัฐและเอกชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในเขตพื้นที่อื่นๆด้วย

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเผ่าอื่นๆที่ไม่ใช่เผ่าม้ง

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่มีพฤติกรรมการค้ายาเสพติดและพื้นที่ขยายออกไปแล้วหวนกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY